

Helse- og Omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep

0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
07/37-2/AMG/raa

Dato:
09.05.2007

Høring - Implementering av EU-direktiv 2005/36 EF om godkjenning av yrkeskvalitet for helsepersonell i norsk rett

Apotekforeningen har vurdert forslaget til ny forskrift ut fra endringer i forbindelse med provisorfarmasøyters yrkesutøvelse. Vi har lagt spesielt vekt på bestemmelsen om midlertidig tjenesteutøvelse som medfører en endring for farmasøyter i forhold til tidligere sektordirektiver, og til bestemmelsen om språkkunnskaper, som medfører en del diskusjon i det daglige. I tillegg tar vi med en kommentar i forbindelse med status som midlertidig tjenesteyter som lege.

Høringsbrevet som er mottatt gjelder den delen av EU-direktivet som omhandler godkjenning av helsepersonells yrkeskvalifikasjoner. Det gjelder alle sektoryrkene som tidligere hadde egne sektordirektiver, og farmasøyter er ett av disse. De nye bestemmelsene er i stor grad videreføring av gjeldende rett på de aller fleste områdene. Direktivet gjelder kun provisorfarmasøytene, da det er disse som har felles utdanning med resten av EU. Reseptarfarmasøytene blir godkjent etter generelle bestemmelser.

Nytt for provisorfarmasøyter er at de blir omfattet av paragrafen om midlertidig tjenesteyting. Med dette menes at der det blir utført midlertidig tjenesteyting i annet land (vertsland) enn etableringslandet, vil det ikke være nødvendig med autorisasjon i vertslandet dersom yrkeskvalifikasjonen er vurdert som likeverdig de kravene som stilles i etableringslandet. Det er imidlertid mulighet for vertslandet å kreve en erklæring fra tjenesteyter ledsaget av dokumenter som viser tjenesteyterens nasjonalitet, bekreftelse på at innehaveren er lovlig etablert i en medlemsstat med det formål å utøve tilsvarende virksomhet samt at tjenesteyteren ikke er forbudt å praktisere, også eventuelt midlertidig, på den tiden bevitnelsen innsendes. Det kan kreves et kvalifikasjonsbevis, eller bevis for gjennomført yrkespraksis i tilsvarende virksomhet minst to år i løpet av de siste ti årene. Det kan også kreves dokumentasjon på at utøveren ikke er dømt for noe straffbart forhold.
(Fra EU-direktivets artikkel 7)

Med den nevnte dokumentasjonen samt at disse tjenesteyterne skal være *"underlagt norske regler direkte knyttet til slike yrkeskvalifikasjoner og disiplinærbestemmelser som gjelder helsepersonell."* (Fra forslag til forskrift om autorisasjon mm av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS-avtalen)) anser

Apotekforeningen endringen om at provisorfarmasøyter omfattes av regelen om midlertidig tjenesteyting uten autorisasjon i vertslandet som tilfredsstillende. Det er nyttig med en definisjon på hva som er "midlertidig tjenesteyting". Dette ivaretas i forskriften av at tjenesteyteren skal underrette Sosial- og helsedirektoratet skriftlig, og denne underrettingen skal fornyes hvert år. Det ville være nyttig med en bestemmelse om hvor lenge en midlertidig tjenesteyting kan vare, utover at den skal vurderes *på bakgrunn av ytelsens varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet* (Sitat fra forslag til forskrift). Det kan for eksempel settes en grense på to år.

Når det gjelder status som midlertidig tjenesteyter for lege og andre med rekvisiteringsrett, er det viktig at også disse finnes i et rekvisitregister slik at det vil være mulig for apotekene enkelt å kontrollere deres rekvisiteringsrett slik regelverket krever. Blant annet baseres e-resept på Helsepersonellregisteret, og disse rekvisitene må derfor være registrert der.

EU-direktivets artikkel 53 omhandler språkkunnskaper:

Personer som nyter godt av godkjenning av faglige kvalifikasjoner, skal ha de språkkunnskaper som er nødvendig for å praktisere yrket i vertsstaten.

I forslaget til forskrift er det omskrevet til

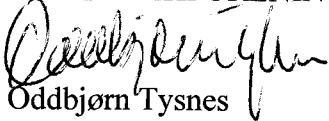
Helsepersonell som får godkjent sine ervervsmessige kvalifikasjoner skal være i besittelse av de språkkunnskaper som er nødvendig for en forsvarlig yrkesutøvelse.

I kommentarene skriver HOD at det fortsatt ikke vil bli stilt andre språkkrav i forbindelse med autorisering enn at helsetjenesten skal utføres forsvarlig. Det presiseres at det må være arbeidsgiver som stiller språkkravene, og det kan de gjøre kun hvis det er nødvendig for utøvelse av yrket.

Dette er etter vår vurdering en riktig tilnærming, men det er viktig å følge opp et slikt språkkrav i forhold til Helsepersonellovens forsvarlighetskrav. Det er ikke alltid forsvarlig å benytte en ikke-norskspråklig farmasøyt til å kommunisere med en person med kun norskkunnskaper. Det er vanskelig å dokumentere hvilken informasjon som er gitt muntlig, og derfor også vanskelig å følge tilbake om feilforstått informasjon har ført til alvorlig feilbruk. Det bør vurderes å legge inn språkkunnskaper som et revisjonspunkt ved apotektilsyn/tilsyn med helsepersonell.

Utover dette har ikke Apotekforeningen kommentarer til den foreslåtte forskriften.

Med vennlig hilsen
For APOTEKFORENINGEN

Oddbjørn Tysnes
Direktør Apotekpolitikk

Agnes Gombos
seniorrådgiver